

G. Naruszenie zasady rozsądnego okresu trwania postępowania: uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz ii) usunięcie uchybienia w zakresie wniosku odszkodowawczego

Sąd naruszył ogólną zasadę prawa wspólnotowego w zakresie rozsądnego okresu trwania postępowania, ustanowioną m.in. w art. 6 akapit pierwszy Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

(¹) Decyzja Komisji 2006/678/WE z dnia 3 października 2006 r. w sprawie działań finansowych, które w pewnych przypadkach popełnienia nieprawidłowości przez podmioty gospodarcze należy podjąć w ramach rozliczania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (Dz.U. L 278, s. 24)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 25 listopada 2009 r. — Stichting de Thuiskopie przeciwko Mijndert van der Lee i in.

(Sprawa C-462/09)

(2010/C 24/66)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stichting de Thuiskopie

Strona pozwana: Mijndert van der Lee, Hananja van der Lee, Opus Supplies Deutschland GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2001/29/WE (¹), w szczególności w art. 5 ust. 2 lit. b i ust. 5, zawiera wskazówki pozwalające odpowiedzieć na pytanie, kto w prawie krajowym jest dłużnikiem z tytułu „godziwej rekompensaty” w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b)? Jeśli tak, to jakie?
- 2) Czy w przypadku sprzedaży wysyłkowej, w ramach której kupujący ma siedzibę w innym państwie członkowskim aniżeli sprzedawca, art. 5 ust. 5 dyrektywy zobowiązuje do tak szerokiej wykładni prawa krajowego, aby dokonujący sprzedaży zawodowo dłużnik był zobowiązany do uisz-

czenia „godziwej rekompensaty” w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. b) przynajmniej w jednym z państw członkowskich związanych ze sprzedażą wysyłkową?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawie T-369/06, Holland Malt BV przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 25 listopada 2009 r. przez Holland Malt BV

(Sprawa C-464/09 P)

(2010/C 24/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Holland Malt BV (przedstawiciele: O.W. Brouwer, A.C.E. Stoffer i P. Schepens, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie żąda, aby Trybunał:

— uchylił pkt 168–180 wyroku Sądu Pierwszej Instancji;

— przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji lub stwierdził nieważność decyzji Komisji oraz

— obciążył Komisję kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 września 2009 r. w sprawie T-369/06 Holland Malt BV przeciwko Komisji (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), oddalającego skargę Holland Malt BV na decyzję Komisji stwierdzającą, że subwencja przyznana warunkowo na rzecz wnoszącej odwołanie stanowi pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem. Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo i popełnił błąd proceduralny, oddalając skargę wniesioną przez Holland Malt. Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

A. Sąd Pierwszej Instancji w pkt 169–180 zaskarżonego wyroku naruszył prawo dokonując niewłaściwej wykładni art. 87 ust. 3 lit. c) WE ⁽¹⁾; dokonał on także niewłaściwej wykładni wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w sektorze rolnym i niewłaściwie te przepisy zastosował. W tym względzie zaskarżony wyrok jest ponadto niespójnie i nieprawidłowo uzasadniony; oraz

B. Sąd Pierwszej Instancji popełnił proceduralny błąd w pkt 168 zaskarżonego wyroku, mylnie odczytując jeden z argumentów przedstawionych przez wnoszącą odwołanie i dokonując jego niewłaściwej interpretacji, co miało negatywny wpływ na interes wnoszącej odwołanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 321 E, s. 76.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-478/09)

(2010/C 24/68)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: S. La Pergola i M. Karanasou Apostolopoulou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2007/63/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. zmieniającej dyrektywy Rady 78/855/EWG oraz 82/891/EWG w odniesieniu do wymogu sprawozdania niezależnego biegłego w przypadku łączenia spółek akcyjnych lub ich podziału a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2007/63/WE do prawa wewnętrznego upłynął w dniu 31 grudnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz. U. L 300 z 17.11.2007, s. 47.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 23 września 2009 r. w sprawach połączonych T-20/08 i T-21/08 Evets Corp. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Evets Corp.

(Sprawa C-479/09 P)

(2010/C 24/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Evets Corp. (przedstawiciel: S. Ryan, solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji;

— stwierdzenie, że wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego został złożony w terminie określonym w art. 78 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾;

— przekazanie sprawy SPI do ponownego rozpoznania, tak aby sąd ten mógł z kolei przekazać sprawę Izbie Odwoławczej do ponownego rozpatrzenia co do istoty kwestii, czy dołożono wszelkich należnych starań w celu przedłużenia prawa z rejestracji rozpatrywanych znaków towarowych;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania przez Trybunałem Sprawiedliwości i Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

1) Niniejsze odwołanie dotyczy wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego na podstawie art. 78 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 (w sprawie wspólnotowego znaku towarowego). Prawa do rozpatrywanego znaku towarowego wygasły z powodu nieuiszczenia opłat za przedłużenie.

2) Właściciel znaku towarowego zlecił uiszczenie opłat za przedłużenie osobie trzeciej. Jednakże w wyniku niezamierzonego błędu nie dokonano opłaty za przedłużenie w należnym terminie.

3) OHIM doręczył powiadomienia o wykreśleniu uprawnionemu przedstawicielowi właściciela znaku towarowego, który to przedstawiciel nie był osobą trzecią odpowiedzialną za uiszczenie opłat za przedłużenie. Przedstawiciel przekazał powiadomienia właścicielowi znaku towarowego, który otrzymał je kilka dni później.